

บทที่ 4

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาว่านิสิตที่มีลักษณะบทบาททางเพศที่แตกต่างกันทั้งเพศชายและเพศหญิงที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีการกล้าแสดงออก และปฏิริยาทางอารมณ์ทางด้านบวกต่อภาวะที่อาจก่อให้เกิดความเครียดแตกต่างกันหรือไม่ ผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบใดมีการกล้าแสดงออก และผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบใดมีปฏิริยาทางอารมณ์ทางด้านบวกต่อภาวะที่อาจก่อให้เกิดความเครียด โดยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ่ นอกจากนี้ยังทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกล้าแสดงออกและปฏิริยาทางอารมณ์ทางด้านบวกต่อภาวะที่อาจก่อให้เกิดความเครียด ว่ามีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางใด โดยทำการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันสามารถอภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐานที่เสนอไว้ ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 " บุคคลที่มีบทบาททางเพศต่างกันมีการกล้าแสดงออกต่างกันจากมากไปหาน้อยตามลำดับคือบทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นชาย (Masculine) บทบาททางเพศแบบแอนโดรจีนี (Androgyny) บทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นหญิง (Feminine) และบทบาททางเพศแบบไม่ชัดเจน (Undifferentiated) "

ผลการวิจัยพบว่า จากการศึกษากการกล้าแสดงออกของนิสิตที่มีลักษณะบทบาททางเพศที่แตกต่างกันทั้ง 4 แบบคือนิสิตที่มีบทบาททางเพศลักษณะความเป็นชาย (Masculine) นิสิตที่มีบทบาททางเพศลักษณะความเป็นหญิง (Feminine) นิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบแอนโดรจีนี (Androgyny) และนิสิตที่มีลักษณะบทบาททางเพศแบบไม่ชัดเจน (Undifferentiated) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตทั้งเพศชายและเพศหญิงที่มีบทบาททางเพศแตกต่างกันไปนั้นมีการกล้าแสดงออกที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือนิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นชาย (Masculine) และนิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นหญิง (Feminine) มีการกล้าแสดงออกสูงกว่านิสิตที่มีบทบาททางเพศ

แบบไม่ชัดเจน (Undifferentiated) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบแอนโดรจีนี (Androgyny) มีการกล้าแสดงออกสูงกว่านิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบไม่ชัดเจน (Undifferentiated) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในขณะที่นิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นหญิง (Feminine) และนิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบแอนโดรจีนี (Androgyny) มีการกล้าแสดงออกไม่แตกต่างจากนิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นชาย (Masculine) และนิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบลักษณะแอนโดรจีนี (Androgyny) มีการกล้าแสดงออกไม่แตกต่างจากนิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นหญิง (Feminine)

การวิจัยครั้งนี้จะเห็นได้ว่านิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบลักษณะไม่ชัดเจน (Undifferentiated) นั้นมีการกล้าแสดงออกต่ำกว่าลักษณะบทบาททางเพศอีก 3 ประเภท คือ บทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นชาย (Masculine) บทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นหญิง (Feminine) และบทบาททางเพศแบบแอนโดรจีนี (Androgyny) เหล่านี้เป็นบทบาททางเพศที่มีความชัดเจนในตนเอง ซึ่งอาจเป็นผลให้เกิดการยอมรับตนเอง และการยอมรับจากสังคม จึงส่งผลให้มีการกล้าแสดงออกที่สูงกว่านิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบไม่ชัดเจน (Undifferentiated) นอกจากนี้ Zanden และ Wilfrid (1987) อธิบายว่าการกล้าแสดงออกเป็นลักษณะของความเป็นชาย ดังนั้นบทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นชาย (Masculine) และบทบาททางเพศแบบแอนโดรจีนี (Androgyny) ซึ่งมีลักษณะของความเป็นชายสูง จึงมีลักษณะกล้าแสดงออกสูง สำหรับบทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นหญิง (Feminine) ที่มีการกล้าแสดงออกสูงกว่าบทบาททางเพศแบบไม่ชัดเจน (Undifferentiated) และมีการกล้าแสดงออกไม่แตกต่างจากบทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นชาย (Masculine) และบทบาททางเพศแบบแอนโดรจีนี (Androgyny) อธิบายได้ว่าในมาตรวัดการกล้าแสดงออกของการวิจัยครั้งนี้หากพิจารณาดูให้ละเอียดแล้วจะพบว่ามีการวัดการแสดงออกที่อยู่ในพฤติกรรมที่เป็นลักษณะความเป็นหญิง เช่นด้านการพูดแสดงความรู้สึก ด้านการยอมรับคำชมเชย จึงทำให้บทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นหญิง (Feminine) มีคะแนนในการแสดงออกของพฤติกรรมเหล่านี้สูง นอกจากนี้สามารถอธิบายถึงบทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นชาย (Masculine) บทบาททางเพศแบบแอนโดรจีนี (Androgyny) และบทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นหญิง (Feminine) ที่มีการกล้าแสดงออกไม่แตกต่างกันได้ว่าเนื่องจากบทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นชาย (Masculine) บทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นหญิง (Feminine)

และบทบาททางเพศแบบแอนโดรจีนี (androgyny) เป็นบทบาททางเพศที่มีความชัดเจนในตนเอง ในระดับที่ใกล้เคียงกันซึ่งอาจเป็นผลให้เกิดการยอมรับตนเอง และการยอมรับจากสังคมในระดับที่ ใกล้เคียงกันด้วยจึงเป็นผลให้มีการกล้าแสดงออกไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 " บุคคลที่มีบทบาททางเพศต่างกันมีปฏิริยาทางอารมณ์ทางด้านบวก ต่อภาวะที่อาจก่อให้เกิดความเครียดต่างกันจากมากไปหาน้อยตามลำดับคือบทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นชาย (Masculine) บทบาททางเพศแบบแอนโดรจีนี (Androgyny) บทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นหญิง (Feminine) และบทบาททางเพศแบบไม่ชัดเจน (Undifferentiated) "

จากการศึกษาปฏิริยาทางอารมณ์ต่อภาวะที่อาจก่อให้เกิดความเครียดของนิสิตที่มี บทบาททางเพศแตกต่างกันทั้ง 4 แบบคือนิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นชาย (Masculine) นิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นหญิง (Feminine) นิสิตที่มีบทบาท ทางเพศแบบแอนโดรจีนี (Androgyny) และนิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบไม่ชัดเจน (Undifferentiated) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตเพศชายและเพศหญิง ที่มีบทบาททางเพศแตกต่างกันนั้นมีปฏิริยาทางอารมณ์ทางด้านบวกต่อภาวะที่อาจก่อให้เกิด ความเครียดที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือนิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบ ลักษณะความเป็นชาย (Masculine) มีปฏิริยาทางอารมณ์ทางด้านบวกต่อภาวะที่อาจก่อให้เกิด ความเครียดมากกว่านิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบไม่ชัดเจน (Undifferentiated) อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 และนิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบแอนโดรจีนี (Androgyny) มีปฏิริยาทาง อารมณ์ทางด้านบวกต่อภาวะที่อาจก่อให้เกิดความเครียดมากกว่านิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบ ไม่ชัดเจน (Undifferentiated) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในขณะที่นิสิตที่มีบทบาท ทางเพศแบบลักษณะความเป็นชาย (Masculine) มีปฏิริยาทางอารมณ์ทางด้านบวกต่อภาวะ ที่อาจก่อให้เกิดความเครียดไม่แตกต่างจากนิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นหญิง (Feminine) และนิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบแอนโดรจีนี (Androgyny) และสำหรับนิสิตที่มี บทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นหญิง (Feminine) นั้นมีปฏิริยาทางอารมณ์ทางด้านบวก ต่อภาวะที่อาจก่อให้เกิดความเครียดไม่แตกต่างจากนิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบแอนโดรจีนี (Androgyny) และนิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบไม่ชัดเจน (Undifferentiated)

การวิจัยครั้งนี้จะเห็นได้ว่านิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบไม่ชัดเจน (Undifferentiated) มีปฏิกริยาทางอารมณ์ทางด้านบวกต่อภาวะที่อาจก่อให้เกิดความเครียดต่ำกว่านิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นชาย (Masculine) และนิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบแอนโดรจีนี (Androgyny) สามารถอธิบายได้ตามที่ Baron และ Byrne (2000) กล่าวว่าบทบาททางเพศแบบแอนโดรจีนี (Androgyny) นั้นมีลักษณะที่ต่ำกว่าบทบาททางเพศแบบอื่น กล่าวคือเมื่อเปรียบเทียบกับคนที่มีลักษณะตรงตามเพศ บุคคลที่มีบทบาททางเพศแบบแอนโดรจีนี (Androgyny) พบว่ามีการปรับตัว ความยืดหยุ่น การผ่อนคลายจากความเครียด มากกว่าผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบอื่น และ Helgeson (1994) ยังศึกษาพบว่าลักษณะของความเป็นชายนั้นมีความผาสุก และมีความสุขในทุกๆ ในระดับที่ต่ำ เช่นเดียวกับบทบาททางเพศแบบแอนโดรจีนี (Androgyny) ซึ่งมีความผ่อนคลายจากความเครียดมากเช่นกัน จึงกล่าวได้ว่าบทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นชาย (Masculine) และบทบาททางเพศแบบแอนโดรจีนี (Androgyny) มีปฏิกริยาทางอารมณ์ทางด้านบวกต่อภาวะที่อาจก่อให้เกิดความเครียดสูงกว่านิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบไม่ชัดเจน (Undifferentiated) ซึ่งไม่มีความชัดเจนในบทบาททางเพศของตน สำหรับบทบาททางเพศที่มีปฏิกริยาทางอารมณ์ทางด้านบวกต่อภาวะที่อาจก่อให้เกิดความเครียดไม่ต่างกันนั้น ได้แก่ นิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นชาย (Masculine) มีปฏิกริยาทางอารมณ์ทางด้านบวกต่อภาวะที่อาจก่อให้เกิดความเครียดไม่แตกต่างจากนิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นหญิง (Feminine) และนิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบแอนโดรจีนี (Androgyny) กับนิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบลักษณะความเป็นหญิง (Feminine) มีปฏิกริยาทางอารมณ์ทางด้านบวกต่อภาวะที่อาจก่อให้เกิดความเครียดไม่แตกต่างจากนิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบแอนโดรจีนี (Androgyny) และนิสิตที่มีบทบาททางเพศแบบไม่ชัดเจน (Undifferentiated) สามารถอธิบายได้ว่าการที่ออกไปพูดหน้าชั้นเป็นเรื่องที่ยากสำหรับผู้ที่ไม่มีความมั่นใจ จึงทำให้มีปฏิกริยาทางอารมณ์ทางด้านบวกต่อภาวะที่อาจก่อให้เกิดความเครียดใกล้เคียงกัน ไม่เกิดความแตกต่างกัน และนอกจากนี้ยังอธิบายได้ว่าในวัยรุ่นนั้นมักมีการตอบสนองทางอารมณ์ที่มีความหลากหลาย โดยที่อาจมีอารมณ์พลัดเปลี่ยน แม้อยู่ในสถานการณ์ที่มีความกดดันได้ (Bernstein & Nash, 1999)

สมมติฐานข้อที่ 3 " การกล้าแสดงออกของบุคคลมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับ
 ปฏิกริยาทางอารมณ์ต่อภาวะที่อาจก่อให้เกิดความเครียด "

ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยครั้งนี้สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่าง
 ที่เป็นนิสิตทั้งเพศชายและเพศหญิงนั้น พบสหสัมพันธ์ทางบวกระหว่างการกล้าแสดงออกและ
 ปฏิกริยาทางอารมณ์ทางด้านบวกต่อภาวะที่อาจก่อให้เกิดความเครียดที่ระดับนัยสำคัญ .01

สามารถกล่าวได้ว่าการกล้าแสดงออกของบุคคลมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับ
 ปฏิกริยาทางอารมณ์ทางด้านบวกต่อภาวะที่อาจก่อให้เกิดความเครียด เช่นงานวิจัยของ Crooks
 (1988) ศึกษาพบว่าเมื่อบุคคลอยู่ในสภาวะอารมณ์ที่สบายใจ บุคคลนั้นก็เกิดแรงจูงใจทำให้
 เขามีความรู้สึกมั่นใจ ภาคภูมิใจ เป็นสุข และสามารถมีพฤติกรรมในการกล้าแสดงออกอย่าง
 เหมาะสม จากผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่พบผลเช่นนี้ ตามที่ Fensterheim
 และ Bear (1975) บอกว่าบุคคลที่มีลักษณะกล้าแสดงออกสามารถแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่าง
 เป็นอิสระ โดยปราศจากความวิตกกังวล จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านิสิตที่มีลักษณะกล้าแสดง
 ออกนั้นเมื่อเผชิญกับภาวะที่อาจก่อให้เกิดความเครียด จากการเขียนเรื่องที่แสดงความคิดเห็นส่วน
 ตัวลงไป และเพื่อเตรียมตัวออกมาพูดหน้าชั้นเรียนจึงมีปฏิกริยาทางอารมณ์ทางบวก ไม่ได้เกิด
 ความเครียดจากภาวะรอบตัวที่กดดัน แต่นิสิตที่มีการกล้าแสดงออกน้อยเมื่อคิดว่าตนเองต้องออก
 ไปพูดต่อหน้าคนจำนวนมาก จึงมีปฏิกริยาทางอารมณ์ทางด้านบวกน้อยกว่าอย่างชัดเจน
 สำหรับบุคคลที่มีลักษณะไม่กล้าแสดงออกนั้นเมื่อเผชิญกับภาวะที่อาจก่อให้เกิดความเครียดอาจ
 เกิดความเครียดจากภาวะรอบตัวที่กดดัน ทำให้รายงานปฏิกริยาทางอารมณ์ทางด้านลบออกมา